

ChristenUnie

De zomervakantie ligt weer achter ons. Bij uitstek een periode om even afstand te nemen van het werk om daarna weer vol inspiratie de hand aan de politieke ploeg te slaan. Maar, het was dit jaar een onrustige zomer. En dat had niet alleen met de weersomstandigheden in grote delen van Europa te maken. De ontwikkelingen in Libië, waar na meer dan veertig jaar een einde komt aan het schrikbewind van kolonel Gadaffi. De verschrikkelijke aanslag in Noorwegen, waar op 22 juli jl. in totaal 77 mensen omkwamen door de rechts-extremistische Anders Behring Breivik. En, de zorgelijke situatie in de Hoorn van Afrika, waar duizenden en duizenden mensen op de vlucht zijn geslagen vanwege de aanhoudende droogte en het oorlogsgeweld. In augustus heb ik met ZOA nog een bezoek gebracht aan vluchtelingenkampen in het zuiden van Ethiopië. Deze mensen verdienen onverminderd onze aandacht.

En niet te vergeten de ontwikkelingen in de eurozone. Deze zomer heeft de Tweede Kamer vanwege de ontwikkelingen in de eurozone het reces een aantal keren onderbroken. Het onderwerp zal de komende maanden onze aandacht blijven vragen. Het is belangrijk nu de goede dingen te doen. Wat de ChristenUnie betreft betekent dat allereerst het nakomen van gemaakte afspraken. En als landen zich niet houden aan de gemaakte afspraken, dan moeten daar sancties tegenover staan. Opvallend dat landen als Duitsland en Frankrijk, die in het verleden de hand lichtten met de gemaakte afspraken, nu pleiten voor een grotere machtsconcentratie bij Europese regeringsleiders (lees: Merkel en Sarkozy). Dat is niet de goede weg. We zullen ook het lef moeten hebben om structureel zaken aan te pakken. Het kopen van tijdelijke rust op de financiële markten door middel van extra leningen aan Griekenland lijkt dan mooi, maar op termijn zal dit land zo alsnog vastlopen. De oorzaak ligt dieper. De schuldenproblematiek van zowel overheden als particulieren is vraagt om bezinning, maar durven we die schuldenproblematiek ook daadwerkelijk op te pakken?

Vragen genoeg om ons de komende tijd mee bezig te houden. Als Tweede Kamerfractie van de ChristenUnie hebben we ons inmiddels weer vol energie op ons werk gestort. Ook op alle andere politieke niveaus zijn 'onze' mensen weer actief. Samen beseffen we dat wij uiteindelijk in alles afhankelijk van de zegen van onze God. Wilt u daarom in uw gebeden aan ons werk blijven denken.

Arie Slob, Voorzitter Tweede Kamerfractie ChristenUnie

Nieuw *politiek seizoen*

inhd.

4. Jaqueline Koops: "Laat kwetsbare groepen niet de dupe van bezuinigingen worden."

18. Interview Kris Vleugels: "Met een half miljoen kiezers was ChristenUnie Vlaanderen al opgericht."

14. Opleidingscentrum:
Christelijke bewogenheid bindt ons

22. Esther Paul: Rechtstreeks en relevant

17. 7 vragen aan directeur partijbureau
Menno van Hulst

28. De overstap van Don Ceder

EN VERDER:

10. Nieuws uit het land 15. Permanente Campagne 16. Nieuws uit de Tweede Kamer
20. Column Peter Blokhuis 21. Agenda: Een nieuw seizoen ChristenUnie 25. WI: Sander Luitwieler 26. ECPF 29. Ondernemersplatform 30. Eurofractie 31. Ingezonden en colofon

Amstelveen heeft sinds 2010 als enige Noord-Hollandse gemeente een wethouder van de ChristenUnie. Met slechts een van de 37 zetels in de gemeenteraad en een relatief kleine kiesvereniging heeft de partij toch een plek in de coalitie weten te bemachtigen. In acht jaar groeiden ze van politieke outsider uit tot collegepartij.

In 2002 woonde ze een jaar in Amstelveen en stapte daar voor het eerst een stemhokje binnen om op de plaatselijke ChristenUnie te stemmen. Tot haar verbazing was dat niet mogelijk, de ChristenUnie stond niet op de kieslijst. Nadat Jacqueline Koops uiteindelijk op een andere partij had gestemd, liep ze het stembureau uit en dacht: "Dit moet veranderen." Ze zocht contact met het bestuur van de kiesvereniging en kon direct aan de slag als secretaris. Haar eerste klus: ledenwerven. De kiesvereniging groeide van 40 naar 60 leden en maakte zich twee jaar later op voor de volgende verkiezingen.

Een zetel

"Bij de verkiezingen in 2006 bleek dat niemand lijsttrekker wilde worden. In mijn vorige werk als advocate had ik de nodige ervaring opgedaan met debatteren en pleidooien houden. Ik bood aan om lijsttrekker te worden, zodat we in ieder geval mee konden doen. Met behulp van het format van het partijbureau schreven we een verkiezingsprogramma. Op de verkiezingsdag in 2006 kregen we één van de 35 zetels en was ik opeens lid van de gemeenteraad, terwijl dat niet direct mijn bedoeling was! We hadden in Amstelveen

nog niet eerder een fractie gehad dus ik moest vanaf nul beginnen. Ondanks die vliegende start kregen we al snel vanuit veel hoeken te horen dat we met onze kleine fractie veel invloed hadden."

Onbestaanbaar

"Soms stond ik er echt in mijn eentje voor. Bijvoorbeeld toen ik in 2008 pleitte voor drugsvrije jongerencentra in Amstelveen. Dat was een akelig moment, ook omdat er mijns inziens oneigenlijke argumenten gebruikt werden in het debat. Het zou overlast op straat in de hand werken. Na de zomer kwam er echter een rapport uit dat ons standpunt ondersteunde en kwam er een blowverbod. GroenLinks en D66 maakten zich echter in hun campagne van 2010 wel hard voor de komst van een coffeeshop. Het was in onze ogen onbestaanbaar dat een politieke partij zich inzet voor het binnenhalen van een coffeeshop. Ik heb toen de VVD aan mijn zijde gevonden om daar stevig tegen in te gaan. Terugkijkend lag in dat moment de basis voor de huidige coalitie."

‘Het is een kans voor de ChristenUnie om invloed te hebben in deze stad.’

Daar konden wij als ChristenUnie goed bij aansluiten. Daarmee hebben we een rechtse coalitie een christelijk gezicht gegeven en kunnen we nu een groot deel van onze agenda uitvoeren. We worden in Amstelveen gewaardeerd om onze betrouwbaarheid en inhoud, dat heeft ons uiteindelijk ook in de coalitie gebracht. Dat we in de coalitie zouden komen, hebben we zelf nooit durven hopen. Ik ben wethouder geworden omdat het een kans is voor de ChristenUnie om invloed te hebben in deze stad.”

Eigen kracht

“Het eerste jaar moesten we 14 miljoen bezuinigen, daarbij heb ik altijd volgehouden dat de meest kwetsbare groep daar niet de dupe van mocht worden. Dat is nu ook een speerpunt van het gehele college geworden. Ik ben ook erg blij dat we voor de minima in Amstelveen een goed beleid hebben. We hebben goede schuldhulpverlening en kinderen van minima krijgen extra budget voor sport of cultuur, zodat ze toch op voetbal of muziekles kunnen. Een mooi onderdeel van ons beleid is dat we mensen die in de bijstand komen direct een traject aanbieden. We kijken naar wat ze kunnen en hoe ze zo snel mogelijk weer zelfredzaam worden. Ik wil de kracht in mensen naar boven brengen.”

Zorg dichtbij

“De sociale portefeuille die ik als wethouder mag invullen pas echt bij de ChristenUnie. Jeugdzorg, ouderenzorg, WMO, dat zijn beleidsterreinen waar we een

verschil kunnen maken. Met name de jeugdzorg en het Centrum voor Jeugd en Gezin, wat natuurlijk een erfenis van Rouvoet is. De komende jaren komt de jeugdzorg van de stadsregio naar onze gemeente. Daar zijn we nu al visie voor aan het ontwikkelen. Ik ben blij dat we de jeugdzorg krijgen. Die kunnen we veel beter integreren met bijvoorbeeld de openbare geestelijke gezondheidszorg, de eerstelijns gezondheidszorg, het onderwijs, maar ook met de buurten en sportverenigingen. De zorg komt zo veel dichterbij huis. Het is veel beter om het kind in een integrale aanpak te helpen. Er wordt nu nog te veel in hokjes gedacht. Ik heb de afgelopen periode ook stevig ingezet op de groep van nul tot vierjarigen. De ervaring leert namelijk dat bij preventie op jonge leeftijd er minder kans is op ontsporing in bijvoorbeeld de pubertijd. Dat is niet alleen beter voor het kind, maar het scheelt ons ook geld ten opzichte van de veel duurdere begeleiding zoals straatcoaches, bureau HALT en jeugddetentie. Dan kunnen we als gemeente straks zelf de vruchten plukken van onze gezamenlijke inspanningen.”

Resultaat

“Het verschil dat een positie in het college maakt, is zo ontzettend groot. Ik kan als wethouder veel meer bereiken dan als eenling in de raad. Zeker in een tijd dat al mijn beleidsterreinen in beweging zijn. Dat had ik vanuit de gemeenteraad nooit zo kunnen bereiken. Maar ook op beleidsterreinen buiten mijn portefeuille hebben we al

nieuws

